

Előfizetési feltételek.

Égész évre . 5 frt — kr.
Félévre . . . 2 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, köz-
ségi jegyzők és tamitok
részére egész évre 3 frt.
Italmérők és koresmáro-
sok részére az „Italmérők
Közlönye”-vel együtt
egész évre 4 frt.

Az előfizetések
postautalványnyal
eszközölendők.

Egyes számok 10 kr-ával
kaphatók a kiadóhiv.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGETES TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

H I V A T A L O S K Ö Z L Ö N Y E.

Hirdetések.

□ centimeterenként 2 kr.,
töbszörért 1/2 kr. fize-
tendő. Bélyegdíj minden
egyes beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRBE

minden 3 hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetőirodák, előfizetők
vagy gyakori hirdetők
tetemes díjkedvezmény-
ben részesülnek.

kéziratok a szerkesztőséghez (Belpiacz, Samarjay-féle ház
1. em.) küldendők. — Kéziratok vissza nem adtnak.
Felelős szerkesztő: Dr. SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,
— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Főtér, 8. szám alá) intézendők.
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a Reuter ügynökség és a Magy. Távir. Iroda hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca a 1 szám.

Gazdacongressus.

Megkaptuk a felhívást. Törekvés ko-
molyságát a magyar földművelésügy érdekét
felkarolni, nincs jogunk még ez ideig két-
ségbe vonni, s mindenesetre a gazdaközön-
séget illetékesnek is kell elismerni, hogy
saját bajainak ismeretéből alkossa meg azon
programot, a melylyel a magyar földmü-
velésügy virágzása, viruló fejlődése és ezek
kapcsán a magyar gazdának jobb sorsa
biztosítva leend.

Ez mindenesetre csak közzgazdasági
program lehet, s ha ebbe a programba
politika vegyülhet, nem lehet az több, mint
nemzetgazdasági politika, nem lehet az több,
mint zsir a száraz ételhez, a mely nélkül a
legjobb falat sem csuszik.

A politikában ezt a határt átlépni, s a
mezőgazdasági irányzatra egy egész politi-
kai rendszert, vagy pártalakulást alapítani,
többet keresni az egyéni, társadalmi és ál-
lami támogatásnál, többet akarni a magyar
mezőgazdaságnak az egyéni, társadalmi, ál-
lami szervezkedés által való lábraállításánál,
annyi volna, mint elérni minden czélt, csak
azt nem, a mely az igazi, kell hogy legyen,
a mezőgazdasági válság orvoslása.

A program megalkotása lesz tehát
együttal ismerve, vajjon a gazdacongressus
tárgyilag, maradandó eredményekhez fog-
jutni, vagy pedig az agitatio egy nemének
fog pusztán emléktáblát állítani realis ere-
mények nélkül.

De a mig a gazdakongressust komolyan
vesszük, előre kell gondoskodni, hogy a

congressus programja végrehajtható le-
gyen. A végrehajtásban szerintünk a követ-
kező elemek állanak rendelkezésre: először
is ki-ki önön maga; mert egy csomó olyan
reform van, a melyet végrehajtani maga a
gazda van hivatva. Másodsor ott, a hol
az egyes gyenge, a végrehajtás a társadal-
mai, s ennek az utján a gazdasági társadal-
mi szervezeteket, vagyis a különféle gaz-
dasági egyesületeket illeti. Végre hol ezek is
gyengéknek bizonyultak a végrehajtás a
törvényhozást és kormányt közösen illeti.

Ezen végrehajtó közegek közt első sor-
ban ki-ki tegye meg a saját hatáskörében
a maga kötelességét, mert e nélkül minden
reform meddő. A szép hangú beszédek, tár-
gyalások e nélkül mit sem érnek, s legfel-
jebb politikai ábrándokba sodornak. Ki-ki
számoljon tehát magával. Mi pedig most a
másik végrehajtó közegekkel, a gazdasági egye-
sülettel számolunk le.

A mennyiben a mezőgazdasági reform
csak úgy végrehajtható hathatósan, ha a
gazdasági egyesületek a végrehajtásnak ren-
delkezésre állanak, s az egyesnek is erő-
támpontul szolgálhatnak, óva intünk utol-
jára, hogy a gazdakongresszus gyümölcsét
megyénk nem fogja élvezni, ha már azt
megelőzőleg a gazdasági egyesületet lábra
nem állíthatjuk teljesen, mert alkotás, vég-
rehajtás nélkül nem képzelhető, s vajjon
azon célloknál, a melyek az egyes erejét
felülmulják, ki lesz a végrehajtó közeg egy
erőtlen gazdasági egyesület hiányában?
Senki!

Mi tehát a gazdacongressust kedvező

mozzanatnak találjuk, hogy gazdasági egye-
sületünk újjáalakítására lelkesítsen. Sic itur
ad astra!

A congressusra a felhívást a követke-
zőkben adjuk:

Magyarország gazdaközönségéhez.

Abban a nagy munkában, mely Szé-
chenyi István szavára a Kárpátok bércei
s az Adria között megindult, a melynek
czélja volt egy vagyonban, értelemben s
munkaszeretben gazdagabb, érzelmeiben
nemesebb Magyarországot állítani az elhunyt
nemzedékek helyére: a magyar gazdaosz-
tály is kivette részét.

Vizjárta rónákat hódított meg a kul-
turának, nemesbíti állatállományát, igyeke-
zett elsajátítani a művelt nyugat fogásait,
hogy jobba tegye tőkéinek borát, fának
gyümölcsét, jövedelmesebbé kezének mun-
káját. E törekvésekben nem csupán az anyagi
haszon előnye, hanem az a tudat is lel-
kesíti, hogy a helyzet javítására törve haza-
fias munkát végez, olyat, melyért egykor
emlékét a nemzetnek ma még meg nem
született milliói áldani fogják.

Mind e mellett a haladó idők a nem-
zetnek éppen ezen osztályát nehéz válságba
sodorták. A gyapju ára leszállt, hegyeink
világhírű termését elpusztította a filloxera, vé-
gül a hanyatló buzaárak százezrek, sőt mil-
liók erőfeszítéseit tették meddővé. A pa-
raszt kunyhóiban s a birtokosok kuriáiban
a sötét gond, a jövőért való aggodás ütött
tanyát, megsemmisítve a nemzeti fejlődés-

TÁRCSA.

K É T S Z O B A. *)

Két történelmi szoba. Ezekben játszódtak
le az utolsó kormányválság.

Ennek történetét részletezni nem a mi fel-
adatunk, se kikutatni, miért, hogyan, ki által
bukott el a kormány.

Ezt magok a szereplő államférfiak is in-
kább csak sejtik s a kulisszák mögöl kiszivárgó
hírekből kombinálják, mint a gyermekek szok-
ták mutogatni az ujjakon a szegény ózecske
sorsát:

— Ez meglátta, ez meglátta, ez megnyuzta,
ez megsütötte, ez meg megette.

Akárhogy volt is, az bizonyos, hogy e
két szobában, melyet képeink ábrázolnak, dőlt
el a válság. Persze képeinken a válsághól semmi
se látszik. Ha megszólalhatnának azok a buto-
rok! De ők hallgatagok maradnak. S csak a
fonográf nincsen köztük, mely összefogdosta
volna az érdekes beszélgetéseket.

A két szoba közül az egyik a királyé. Ebbe
hozatta fel az ünnepek alatt tanácsra a nagy
országartó urakat, az »ország eszeit«, mi
királyunk ugyancsak komolyan veszi az alkot-
mányt, a nemzet akaratát és a saját kötelessé-

geit. Ha az elődje (V. Ferdinand) abban fakadt
ki egy izben: »Hiszen uralkodni könnyű lenne,
csak azok az aláírások ne volnának«, ő éppen
megfordítva az aláírásokat tartja könnyűnek
és az uralkodásnak alulról ugyszólván semmi-
ségnek látszó feladataival küzködik vasszorga-
lomalommal és puritán lelkiismeretességgel.

Ebben a szobában voltak a kihallgatások.
Ide lépkedtek sorba a meghívottak s feleltek a
király által tett kérdésekre:

- Mit tart ön a fuzióról?
- Mi a véleménye a helyzetre nézve?
- Hogyan gondolja ön a megoldást?

A király állva fogadta a belépőt s néhány
lépésre eléje ment, de nem olyan közel, hogy
kézfogásra kerülhetne a dolog. A magyar király
nagyon nagy ur, s bizonyos irányban ridegen
fentartja a királyi méltóságot. A belépőt kitan-
nitották az előszobában, hol kell megállnia a
király szobájában. Ott aztán megállt és főhaj-
tással várta a kérdéseket.

Ő felsége csak a legbizalmasabb minisz-
tert ülteti le, azokat is ritkán. Tiszta Kálmán
szokott volt úgy referálni kormányzása vége
felé s ez különös nagy kegy volt. A feszesség
azonban még mindig nagy maradt.

Otthonosan a királynál alattvaló nem le-
het. Csak Deák Ferenczcel történt meg, hogy
a király audiencia közben megbízatgatta:

— Gyujtson rá kedves Deák.

A király nemetül szokott beszélni minisz-
tereivel, a mely nyelven jobban fejezi ki magát
s inkább megérti a néha eléggé komplikált elő-
terjesztéseket. Az efféle kihallgatások is nemetül

folynak, ez alkalommal először ment a kihall-
gatás magyarul.

Az urak így egyenkint járulva a felség elé,
nem öltöztek diszruhába, nem kurucz dolmányt,
mentét, hanem csak frakkot öltenek. Néha a
viszonyokhoz képest ketten, hárman is mennek
egy s ugyanabban a frakkban. Így történt pél-
dál a júliusi válságnál, mikor a miniszterel-
nöki palotában ugyszólván permanens volt a
kormányférfiak tanácskozása és a király majd-
nem minden félórában áthívta a szomszédból
hol Fejérváryt, hol Bánlyt, hol Wekerlét.

A meghívottak jöttek-mentek a király pa-
rancsára, de minthogy frakkja csak Wekerlének
volt (a többiek mind messze laktak a városban)
a boldog frakk igen sokszor megfordult napja-
ban a rezidenciában különféle nagy urakon.

A király kérdez az így meghívott tanács-
soktól, de ő maga nem fejezi ki nézeteit.

Néha tesz egy-egy észrevételt s aztán
megint beszélni hagyja az illetőt s ha valami
megragadja a figyelmét abból, a mit mond, ru-
ganyos léptekkel siet íróasztalához és följegyzi.
De mindezt állva, gyorsan.

Ha a kérdés kimerült, könnyed főhajtatással
int, a sarkantyúját összeütve, ez az audiencia
végét jelenti.

Természetes, hogy e tanácskozások nagy
része csupa forma. A királynak meg van már a
maga terve, de megakarja adni az eljárásnak
az alkotmányos csinnyját-binját.

Az »ország eszeinek« örömet okoz, ha ki-
beszélhetik magukat e varázslatos szobában, a
királynak pedig nem kerül semmibe.

*) Herczegh Ferencz, az »Új Idők« legközelebb
megjelent száma közli ezt az érdekes cikket Mikszáth
Kálmán tollából. A cikkhez két szoba képét közli: A
király fogadótermét és a miniszterelnöki ülőtermet.

nek egyik legelőkelőbb tényezőjét a gazdasztály elégült nyugalmát.

És a jövő, melytől sokan oly sokat várnak, ha a dolgoknak szabad folyást engedünk, a jelek bizonyossága szerint még sötétebb lesz a jelennél. Az árak nem fognak javulni, a visszavonás, mely a föld urai s a birtok nélküliek ezrei közt kitört, önként meg nem szűnik. Jöhetnek ugyan évek, midőn a föld dúsabb terem, de a kalászkok dúsabb hozadéka nem lesz öröm a gazda szemében, míg az árak esése föltartóztatva nincs.

Annyi küzdelem után, melyet átélt, annyi föladat mellett, melyek megoldása rá vár, a gyorsan haladó idők egy ujnak fölkarolását követelik a magyar gazdasztálytól, hogy megmentse magát és így a nemzetet a jövő számára, saját magának munkája által.

Szervezkedik úgy, a mint még eddig nem tudott egy életerős organizmussá és az erre irányuló kitartó és szívós munkában megnyerje azt, ami még belőle eddig hiányzott: az összetartást és a nagy czélok szolgáltatásban eljáratást fegyelmességét, mely a sikernek föltétele.

Az első lépés, melyet ez irányban tettünk, nem várt eredménnyel jutalmazta erőfeszítéseinket. A független magyar gazdasztály pártja múlt évi december 8-án tartott ülésén egyhangú és sokat ígérő lelkesedéssel mondta ki, hogy Magyarország gazdasztályi bajok föltárása és az orvoslás módjainak kijelölése végett ez év tavaszán tartásuk meg a III-ik országos gazdasztálykongresszust (egy országos gazdasztálygyűlést). Ez a kongresszus Budapesten május 19—23-ig fog megtartatni s a szervező-bizottság abban a reményben van, hogy munkája bár nehéz, de eredménytelen nem leend.

A lelkiismeretes munka, az önzetlen törekvés azonban sikerre vezetni csak akkor fog, ha a kongresszus úgy tagjainak számát, valamint ezek részvétét illetőleg is azon színvonalon fog állani, a melyen annak a szóban forgó kérdések súlyát és horderejét tekintve, állani kell.

E végből szavunk egész súlyával, törekvéseink egész komolyságával fordulunk a magyar gazdasztály azon részéhez, melynek szíve a nagy nemzeti érdekek iránt dobogni meg nem szűnt, csatlakozzék azokhoz, a kik sorsát enyhíteni, vagyoni hely-

S mekkora öröm ez!

A beteges báró Huszár Károly csak egyre fohászokodott a kihaltatás előtt való napon: — Istenem, Istenem, csak elő ne fogjon a köhögés a király jelenlétében.

Egy marék titkos tanácsos pedig egész órákig ostromolta a nagy pillanat előtt Pápayt, hogy kivegye tőle, mi hát a király szándéka — mert éppen azt szeretné neki tanácsolni.

A másik szoba a miniszterelnöki palotában van. Ebben folyt le a válság második döntő része.

Ez már kedélyes szoba. Itt szivaroznak, per-tu beszélnek és disputálnak.

S a kóválygó kékes füstből bontakozik ki egy darab a történelemhez.

Itt folyt le a nyolczak tanácskozása, a kiket a király jelöltje, Khuen-Héderváry hívott össze, hogy a fuzió megcsinálásának megnyerje.

Szegény jó horvát bán! Juniusban nem hitte, hogy a szabadelvű párt haragszik rá és elvállalta a kabinetalakítást.

Most pedig nem akarta elhinni, hogy a szabadelvű párt szereti és nem vállalta el a kabinetalakítást.

Különbö volt, a hogy volt, kár firtatni. Ami volt elmúlt, a király visszautazott Bécsbe, a bán elpályázott Zágrábra, Wekerle Dánoson fiatal esikókat nevel, Széll Kálmán a szimentáli tehenei mellett ábrándozik; az akkori eleven napokból nem maradt meg más a maga formájában, csak ez a két szoba.

Ugy értem, hogy a butoraival egyetemben, mert e butorok, e székek és szekrények állandóbbak, nem olyag törékenyek, mint a miniszterek.

... Pedig azokat csak egy bikficz asztalos csinálja, emezeket pedig egy király...

M. K.

zetét javítani, politikai súlyát emelni s erkölcsöket megisztítani igyekeznek. Szébb, nemesebb, őt magát közvetlenebbül érintő czélok szolgálatába nem állhat soha. És ne feledje, hogy a csomóra kötött vesszőket gyöngye kéz szét nem löri, a megoldott kéve széthulló szállait pedig szétszórja, semmivé teszi a gyöngye szél is.

Kelt Budapesten, február hóban.

A III-ik országos gazdasztálykongresszus rendező bizottsága nevében
gróf Dessewffy Aurél.

Szinre szint!

(Végző a R. H. »Epilog«-jára).

Ha valaki a kártyajátékban tökfőköt ad ki, hát elűtöm a tökkirályal.

A »Rozsnyói Híradó« kiadta ezt a figurát, amely oda czélok, hogy mi mosakodtunk.

Nos hát én kérem dr. Maurer Arthur urat, hogy sziveskedjék Krasznai K. G. urnak megmondani, hogy nekünk eszünk ágában sem volt mosakodni, hanem mert tentába látta magát bemártva, és udvariasan könyörgött ismételt, tehát udvariasan és lovagiasan mosakodtunk és nem mosakodtunk.

Kérem dr. Maurer Arthur urat, kit mi mint szerkesztőt és hírlapírókat soha nem kerestünk, de ő maga fedezte fel magát előttünk, hogy magyarázza meg Krasznai K. G. urnak, hogy a sajtónak joga és kötelessége van a nyilvánosságot érdeklő minden ügyben nyilatkozni, ahogy jogot vindikált magának Krasznai ur is.

Mondja meg dr. Maurer Arthur ur Krasznai K. G. urnak, hogy a lombikunkban csakugyan sok mindenféle fő, de ebben nem Krasznai ur étvágyát keressük, s azokkal nem törődünk, kik rosszul lesznek tartalmától, sőt nagyon örülünk, ha azoknak valami nem izlik.

Mondja meg dr. Maurer Arthur ur, Krasznai K. G. nek, hogy mint felelős szerkesztő, élő ember bejelentve nincs s csak Kovács Mihály nyomdász ur (akit mi, mint munkában megöszült iparost nagyrabecsülünk,) mint kiadó van bejelentve, 61/1878 szám alatt.

Kérem tehát Krasznai K. G. urat ügyelmeztetni, hogy ő nem élő ember, ha pedig élő ember, úgy maszk mögé bujt, amelylyel megfosztotta magát a jogi és társadalmi felelősségtől.

Maszkokat nem érdemesítünk arra, hogy velők foglalkozzunk, ha tehát velünk szóba akar állani, le az álarcezzal!

Dr. Szeless Ödön,

a »Gömrö« fel. szerkesztője.

H I R E K.

— **Előléptetés.** Molnár József esendörhadnagyt, ki rövid itléte alatt is a társadalom osztatlan tiszteletét és rokonszenvét vívta ki, előléptetés mellett áthelyezték Balassa-Gyarmatra, hol szakasparancsnok és helyettes kerületi szárnyparancsnok is lesz. Az előléptetés valóban érdemes férfiut ért, s míg ennek öszintén örvendünk, nagyon sajnáljuk, hogy távozása által úgy is kicsi társadalmunk egy kellemes férfiut veszített.

— **Polgári bál.** A polgári olvasókör bálja nemcsak a farsang mulatsága, hanem a polgári eszme ünnepe is. A polgári bál arról híres, hogy azon a társadalom minden eleme képviselve szokott lenni, s maga a rendezőség is akként alakul meg, hogy tagja annak a fiatalság rang és rendkülönbség nélkül. Ott találjuk a rendezőség között a földbirtokos, megyei, városi ifjúságot, a diplomás szellemi munkás mellett az iparos és kereskedő ifjúságot. Egy szép harmóniába olvad a társadalom és az eszményi világ egy bűvös este megvalósul. És ez adja meg a polgári bálnak azt delejező, vonzó erőt, a mely színtől telíti a Rózsa nagytermét közönséggel. A folyó hó 2-án megtartott bál sem maradt az előzők mögött. Volt óriási közönség, a melyen ott láttuk intelligentiánk sok előkelőségét, és ott láttuk a városi polgárságot majdnem teljes számban. A hölgyek öltözékében nem a luxus, hanem a esin és izlés az uralkodó, s a polgárság hölgy- és férfi közönsége báliás külsőt mutat tulhajtás nélkül. A kép tehát kellemes és vonzó. Ünnepies mozzanatát képezte a bálanya bevonulása. Schulhof Pálné szül. Perjessy Erzsike urhölgy, vörös selyem francia bársony bál öltön t viselt, mely izlésével, előkelő díszével az amugy is szép bálanyát festői megjelenésben ragyogtatta. A rendezőség hosszú sorfala közt vonult fel a bálelnök, dr. Kármán Aladar karján, ki a belépés előtt a kertészeti remeket képező kaméliás csokrot nyújtott át a rendezőség nevében. A bálanya bevonulása va-

lóságos diadalmenet volt. A díszes tribünön hely foglalva, uralkodói jogánál fogva megnyitotta a bált. A tánc csakhamar a leglelkesebb hangulatban kezdődött, s melegségében, hevében perczről-perczre nyert s nem lankadt még a reggeli órákban sem. A négyeseket 82 pár tánczolta 4 colonneban. A színpadot a figyelmes bálanya arra használta fel, hogy mindenkihez legyen pár lekötőező szava. A bálanya lérye, Schulhof Pál állomás-főnök a figyelemben valósságos versenytársa volt kedves nejeének, derült s jó kedvet vitt mindenüvé, mulattatott, szóra koztatott s mindenkinek szolgálatára állt. A rendezőség tagjait egyenként kellene elősorolnunk, ha az érdemeikről megemlékezni kívánnánk. A rendezői gárda egy pillanatra sem volt tétlen. A mulatságot nemcsak előkészítette, hanem ügyesen rendezte is. Meg is ennek a jó hatása, mert a bálón nemcsak a közönség volt óriási nagy, hanem a kedv is páratlan. A párok még reggel is azt énekelték: »Bárcsak ez az éjszaka, 13 éjjel tartana!«

— **Kaszinók** egy mindenesetre fontos intézménye társadalmunknak. Annál nyugtalanítóbban hatott a hír, hogy a kaszinók fel akarják mondani a barátságát az igen tisztelt városatyák. Mikor a nyári kaszinót fölfogalták kolerakórháznak, akkor az volt a jelszó, hogy oda kell adni a helységet, mert ha a városal ujjat húzunk, akkor majd a város is hasonlóan fog eljárni, fel fogja emelni az évi bért, vagy fel fogja mondani a lejáratot a szerződést. — Nos, a kaszinó a jóbarátság kedveért koczkára tette a város egyetlen üdülőhelyét, hát most jön a revanche. Ha a városnak a kaszinó helyiségekre csakugyan szüksége van, akkor építsen egy egészen új épületet, a melyben volna tánczterem, színház, szálloda, egy nagyszabású étterem, nagy városi kávéház és elegáns helyiségek a kaszinó részére. Egy kis Wekerle-tudomány, és vállalkozási szellem, és az üzlet éppen nem fog rosszul kiütni.

— **Bírótsági tárgyalás** volt folyó hó 7-én Rimaszombatban, a megyeházán Bornemiza László alispán elnökléte alatt. A tárgyalás a mezőrendőri törvény életbeléptetése folytán megkivántató szabályrendelet alkotását czélozta. A tárgyalás alapjául elfogadtatott a miniszterium által küldött tervezet, de a bizottság a helyi viszonyok által megkivánt módosításokat eszközölt majd minden paragrafusnál, s ily alakban fog a javaslat betérjesztetni a közgyűlés elé megvitatás és elfogadás végett.

— **Roffi Borbély László** gyászos elhunytáról múlt számunkban egy nekrológ kíséretében már megemlékeztünk. Temetése lapunk megjelenekor ment végbe Jánosiban s így arról csak most emlékezhünk meg. A temetés óriási részvét mellett ment végbe, ott voltak a gyászoló csaladon kívül a megye notabilitásai, a tisztelők s barátok nagy raja, a közeli s távoli vidék képviselői, a helybeli gymnasium küldöttjei, Rimaszombat előkelőségei és az egész János-i község. A gyászszertartást Nagy Pál esperes végezte, ki emelkedett szellemű emlékbeszédet tartott az elhunyt sirja felett. A ravatalt szebbnél-szebb koszoruk nagy száma halmozta el. Legyen örök álma esendes és boldog! A családi gyászjelentés következően szölt: Roffi Borbély Paulina br. Nyáry Sándorné mint leánya, férje: br. Nyáry Sándor cs. és kir. huszárkapitány mint vő, gyermekei: László, Ilona és Rózsa mint unokák; úgy a Roffi Borbély mint a Szathmáry Király család, valamint Pirmonti Gróf Waldeck Frigyes és neje Roffi Borbély Etelka egész családjával; ugyszintén a számos jó rokonok, barátok nevében fájdalommal jelentik a jó atyának, ipának, nagyatyjoknak, jó rokonoknak Roffi Borbély Lászlónak, folyó év február hó 1-én, este fél 8 óraker élete 90-ik, bánatos övegyessége 9-ik évében, végegyengülés következtében történt csendes elhunytát. A boldogult szelid lelkülete, emberbaráti szeretete, a szükölködők iránti könyörületessége, vallásossága, haza iránti szeretete örök időkre emléket hagytak életére. Földi maradványai az ev. ref. egyház szertartása szerint, folyó év február 4-én, d. u. 3 óraker Jánosiban, a közös sirkertben, a boldogult neje hamvai mellé fognak örök nyugalomra tetetni. Aldás és béke hamvainak! Jánosi, 1895. február hó 2-án.

— **Eljegyzés.** Steiner Samu fiatal kereskedő eljegyezte Lövy Jakab beszterczebányai kereskedő kedves leányát Rózsat.

— **Tiba-Lekenyén** az ev. énekkar február hó 9-én az ev. népiskola tantermében jótékonyczélú tánczestélyt rendezett, a melyen szépszámu és nagy közönség mulatott páratlan jó kedvvel.

— **A rozonyói fürdő**, mint értesülünk, egy valóban életereáló ujjtással lesz az új fürdő-évadra gazdasztály. Terve van véve ugyanis egy nagyobb szabású hidegviz gyógyintézet létesítése. Ne ennél pompásabb vállalatot képezni is alig lehet. A vidék, a szél ellen védett katlan, az

üde, ozongzodog levegő, a pompás friss természetes hidegségű víz, mind olyan elemek, amelyek a tervezeti vállalat sikerét biztosítani fogják és országszerte keresett helylyé fogják tenni az új vállalatot a fürdőt.

— **A hangonyvölgyi hadjárat.** E hónap elején nevezetes esemény színhelye volt a Hangonyvölgy. Mint tudva van, ezen völgyön egy szűk kattan-forma völgyben van Sikátor község, melyről az mondják, hogy a ki bemegy csak farral jöhet ki, vagyis a községen túl már nem vezet kocsí út. Ezen község határában egyik pusztán lakik Szép Miska, úgy mondják hogy gazdag bacsó, testvére annak a Szép Pestának, kinek holtestét néhány év előtt a Pelsőzi sziklahegy tövében összezúzva találták. Ezt a Szép Miskát már több éveken át folyóatosan szemmel tartották a csendőrök. 1893-ban a kir. törvényszéknek valami kérdeznivalója lett volna tőle, tehát meghívta Miskolcra, de Szép Miska ezen meghívást nem fogadta el és nem tette tiszteletét, de ettől a naptól a csendőr urak látóköréből is eltűnt, pedig hát ő nem ment sehova, hanem végezve az ő szokott házi ügyeit, olykor-olykor megzavarták ugyan, sőt megtörtént, hogy éjjeli álmából is felugrasztották az udvariatlan csendőrök, de elfogni nem tudták. Az ugyan többször megessett, hogy a csendőrökkel majd a kocsmában, majd az uton, vagy pedig a falu között találkozott, bagót is kért, sőt utbaigazítást is adott, hogyan kerítetik meg Szép Miskát. Végre a felsőbb hatóság meguntta ezen hosszú és eredménytelen hajszát, valóságos hadjáratot indítottak ellene, melyben 20 csendőr vett részt. Január 31-én éjjel bekerítették a völgykatlant s így a Szép Miska tanyáját is. Parancsban volt, hogy a völgykatlantól még Szép Miskát el nem fogják távozni senkit sem engednek. A mint a körülzárt terület kisebbéni kezdett s a csendőrök közeledtek a Szép Miska tanyájához, a kutyák elkezdtek a nagy ugatást, és pedig oly ugatást, mint mikor csendőrt éreznek. Ugy beszélik a sikatoriak, hogy Szép Miska a kutya ugatásáról mindig megtudta, ha csendőr van közelbe és sohasem csalatkozott. Szép Miska tehát, megfigyelve mely irányban ugatnak a kutyák, s ő ellenkező irányban indult a falunak, a falun átmenve a közellevő Szilakszó pusztára sietett, hanem ez egyszer elhagyta a szerencse, mert a mint egy utkanyarodónál a biztos menekülés reményében ballag, két feketét pillant meg. Azonnal tisztában volt magával, de a remény még most sem hagyta el, azért egész bátran ment a csendőrök felé. Egy dolog azonban bántotta, a nála levő revolver, ezt hát óvatosan eldobta magától, hanem éppen ez volt a veszte, mert a csendőrök, bár még sötét volt — reggeli három óra — még is megsejtették, hogy valamit eldobott. Mikor találkoztak, a csendőrök megállították s kérdezték, hogy hívják? hová megy? Egy nevet mondott és hogy bérés itt a szilakszói pusztán, de a családja még a fatuban lakik, így neki minden reggel ilyen jókor kell felkelni, hogy az ökröket megetethesse, a csendőrök azonban rögtön fegyver közé vették és elvezették azon helyre, a hol az oldobott tárgy feküdt, és midőn látták, hogy egy hatlövetű revolver, megvasalták, de nem is ellenkezett, azonnal megvallotta, hogy ő az a keresett Szép Miska, sőt a kezeit is készségesen összetette, hogy e karpereczeit rátehessek, azután pedig így folytatta: Nagyon sajnálom a csendőr urakat, hogy ily hideg időben fáradsanak, de én már többször találkoztam, sőt bagót is adtam már nekem az urak, azt meg csak nem tehettem, hogy magam-magamot fogassam el, hanem sebahajl egy pár nap mulva itthon leszek én. Akik Szép Miskát személyesen ismerték, azt mondják, hogy igen illemtudó juhász ember. Hogy ez alkalommal miért van reá a tek. kir. törvényszéknek oly nagy szüksége? azt nem tudja senki, de az bizonyos, hogy a Hangonyvölgyön kelemetlenségeket nem csinált, sőt attól félünk, hogy távoztával a vagyonzbiztonság rosszabb lesz.

— **Meghívó.** A Rimaszombati Polgári Olvasókör 1895. február hó 17-én délutáni 3 órákor, az egyet helyiségében megtartja rendes közgyűlését.

— **Hangverseny.** A rozsnói ág. ev. főgymnasium ifjusága f. év február hó 2-án a város háza nagytermében jótékonycélu hangversenyt rendezett. A hangverseny iránt az érdeklődés nemcsak Rozsnón volt fokozott, hanem a közeli és távoli vidéken is, úgy hogy a hangverseny a leglátogatottabb és legelőkelőbb közönség jelenlétében folyt le, a mely a nagy természet színléte megfőtölte, úgy hogy egy tenyérnyi szabad hely is alig maradt. A hölgyek díszes estély-öltönye az est fényét nagyban emelte, a fényesen kivilágított terem esillárjaival versenyt ragyogtak Rozsnó szépeinek zsamsugarai. Nagyon kellemes benyomást gyakorolt az előzőeken gymnasiumi ifjuság figyelmes és előzőeken modora, a melyet a rendezés körül tanusított. A közönség általánosan feszült figyelemmel várta a hangverseny

kezdését. A sorozatot a gymnasiumi ifjuság kezdette meg népdalok egyvelegének kellemes előadásával. Ugy ez a szám, mint az est folyamán az ifjuság összes számai pompásan sikerültek. Üdeség, duzzadó erő, iskolázott könnyedség volt az énekszámok kellemes hordozói. Majd megjelent a podiumon egy karsu ternet, szerényen mosolygó kedves arc, melynek rózsás pírja élénk ellentétben volt a fehér festői szabásu ruhával; Gutlohn Boriska kisasszony volt, kit beléptekor valóságos tapsvihár fogadott. Lisztnek egy »Ábrándját« játszotta, melynek motívumai »Mégis hunczuta a német« című dalból vannak véve. Játéka kellemes, gyakorolt kézre vallott, s a színezésben, mint a technikában minden várakozást felül mult. Élénk tapsok jutalmazták, újra és újra előhívták a lámpák elé, mit betétül játszott pár magyar népdallal vizonzott Gutlohn kisasszony. Utána Katona József »Bank-Bán«-jából szavaltak egy részletet Hunyor Sándor és Pavlovics István. A tehetség szavallók a tragikus dialogot nemes pathossal, szép hanglegjtéssel és szívből fakadt érzellemmel adták elő. A tapsok őket is bőven jutalmazták. Majd ismét Bank-Bán került előadásra, ez ezután zenén, és egy pompásan összeállított egyveleggel gyönyörködtették a közönséget zongorán Tornaliy Évike kisasszony és hegedűn Fiedler Imre. Tornaliy kisasszony azon alakok közé tartozik, kik pusztá megjelenés által is felsikert aratnak. Játéka méltán volt sikereinek koronája. A babérokat ügyesen halmozta mellette Fiedler Imre, s a sikereiben osztozott. Most jött az est félypontja, a »Grand Polonoise« négy kézre előadva Marko Tilda és Gutlohn Boriska kisasszonyok által. Marko Tilda kisasszony közéletünk kiválósága. Dr. Marko Sándor kir. közjegyző bájos leánya, megjelenése a podiumon olyan tapsvihart idézett elő, a melyből fokozott erővel hangzott ki az őszinte lelkesedés és rokonszenv. Képzeltének egy háborgó tengert s a parton egy mosolygó üde rózsát, mily elragadó kép ez! Marko Tilda kisasszony a megtestesült báj, a mely lebilincselően sugázik le lényéről. Tekintete és finom metszésű arca is már előkelő fel-fogásra utalnak, s mennyire beigazolja látjuk a fellevést, midőn Gutlohn Boriska kisasszony hatalmas bassus akkordjai mellé a magasabb regők kedves csicseregését tolmácsolta a violín finom és előkelő kezelése mellett. Most gyöngéd merengésbe ringatott, majd könnyedén magával ragadott. Két művészi tehetség a siker valóban kiváló fokát produkálta; s midőn a befejező akkordok elhangzottak, a tapsvihár ismétlődött! Szépen szavalt az este Pavlovics ismételtén, s Jurin ügyesen, vevél adta elő Gabányi monológját Petőfi a Hortobágyon melodráma az est sikerében kiváló helyet foglalt el. Hunyor Sándor szépen szavalt, Fiedler ügyesen hegedült, és Pazár László kitűnően cimbalmozott, ki solo játékában is sikert aratott. Az est a rozsnóiaknak soká szép emlékül fog maradni. Elismeréssel kell megjegyezni, hogy a zongora számok arról győztek meg bennünket, hogy Rozsnón nagyon jó zenetanárnök lehet.

Kriv-Krav.

— **Meghívás.** A »Gömörmezei Nép és Iparbank« részvényesei 1895 évi február hó 27-én délelőtt 9 órákor a »Három Rózsa« vendéglő nagytermében tartandó rendes közgyűlésre tisztelettel meghívotnak. Tártyak: 1. Igazgatóság és felügyelő bizottság évi jelentése. 2. Mérleg jóváhagyása s ennek folytán az igazgatóság és felügyelő bizottság felmentése. 3. Osztalék megállapítása. 4. Felügyelő bizottság és napibiztosok választása. 5. Indítványok. Rimaszombat, 1895. február 7-én. Az igazgatóság.

— **Meghívó.** A likéri tiszti kaszinó 1895 évi február hó 16-án az »élelmezési intézet« dísztermében, a tiszti kaszinó könyvtára javára zártkörű árszeres estélyt rendez, melyre 1. cz. és családját tisztelettel meghívja a rendezőség. Belépti-díj: Személyjegy 2 frt. — Családjegy 4 frt. Jegyek előre válthatók dr. Bleyer Leó b. b. pénztárnok urnál. Felülfizetések köszönettel fogadotnak s hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté este 8 órákor. A vendégek elhelyezkedéséről a rendezőség készséggel gondoskodik, na ez irányban megkeresetik.

— **Hymen.** Lefkovic Márton dereski bérlő szeretreméltó leányát Erzsikét, e napokban jegyezte el Bucz Marion újvásári kereskedő. Boldogság kísérelje e frigyet.

— **A nagy-rózei takarékpénztár üzleti kimutatása az 1894. évről** elég kedvező képet nyújt. A mérlegszámla 50 000 frt részvénytöket, 247 907 frt 20 kr. vagyon és terhet, a forgalmi kimutatás 171 521 frt 90 kr. bevétel és kiadást, a nyereség és veszteség számla 20 447 frt 92 kr. tüntet fel. Üzleti eredmény 7.181 frt 55 kr. Jótékonycélna összesen 48 frt 50 kr. adott. Az in ézet igazgatója Prokopa Károly, pénztárnoka Dedinszky Gyula, könyvelője Halasi Kálmán, felügyelő bizottsági tagok: Mariányi Antal, Remenyik Dénes, Halasi Gyula.

— **A helybeli íz. ifjuság** mai bálja, az előjellekből ítélve, igen látogatott és kedélyes leend.

— **Losonci Hírlap** czim alatt új lap indult meg a szomszédos Losoncban. A lap folyó év január 1-én indult meg, körülbelül oly alakban, mint a »Gömör«. A lapról nem akartunk előbb kritikát írni, amíg meg nem győződünk annak életképessége felett. Egy havi számaint látva az új lapnak, irhatjuk, hogy a »Losonci Hírlap« a vidéki lapok közt első rangu helyet foglal el, a mely körül Losonc és vidék legkitűnőbb tollforgatói csoportosultnak. A lap rendkívüli élénk tartalommal jelenik meg. Felelős szerkesztője a tehetséges és szellemes tollú Draskóczy Zsigmond losonci ügyvéd és főmunkatársa dr. Honthy István fiatal ügyvéd. A lap számról-számra a leggazdagabb és legváltozatosabb tartalommal jelenik meg.

— **Hogyan járt a szerelmes cigány.** Királyiban történt az eset, hogy egy ottani cigány a helybeli kocsmáros cselédjéhez járt szombat esténkint udvarolni, mint az falun szokásban van, történt egy alkalommal, hogy a kocsmáros cigányt látogatásán rajta kapta és szigorúan kérdőre vonta, sőt 3-szor arczúl ütötte; a cigány erre nem volt rest, más eszköz hiányában a czizmáját lehuzta, s azzal úgy ütötte oldalba a kocsmárost, hogy annak oldalbordája betört, ezen eikövetett tettestéül ült felette törvényt a helybeli kir. törvényszék büntető tanácsa, a hol a cigány azzal védekezett, hogy míg a kocsmáros arczúl nem ütötte »pikulás volt a bandában, de mióta ezen sértés eikövetett rajta, azóta már csak mint contras szerepel«, tehát ő volna jogosítva kártérítést követelni.

— **Meghívás.** A »Nagy-rózei Takarékpénztár« ez évi rendes közgyűlése március hó 4-én, délután 2 órákor fog a városház termében megtartani, melyre a t. cz. részvényesek tisztelettel meghívotnak. Tártyak: 1. Igazgató és felügyelő bizottság évi jelentése az intézet állásáról. 2. Mérleg jóváhagyása s ennek folytán az igazgatóság és felügyelő bizottság fölmentése. 3. Osztalék megállapítása. 4. Szabályszerinti indítványok. Keit Nagy-Rózein, 1895. január hó 18-án. Az igazgatóság.

— **Bor, italok** postai szállítása. A postahivatalok azon tapasztalatot teszik, hogy folyadékok (bor, italok stb.) tartalmazó kosárba font palaczkok (demyou) utközben sűrűn törnek, ennél fogva ajánlatik a szállító közönség figyelmébe, hogy a folyadékok faladákba, rekeszekbe zárt és fagyapot vagy moha közé helyezett palaczkokban, vagy 5—10 literes hordócskában szállíttatának, melyeket ha drágább folyadékkal (p. o. asszúborral) vannak megtöltve, vászonnal vagy bádoggal lehetne bevonnai. Ezen körülményt a szállító közönség figyelmébe ajánlja a miskolci kereskedelmi és iparkamara.

— **Szki-sport.** A sport ez új nemét már több helyen kezdik felkapni, megyénkben gróf Andrassy Géza bethléri uradalmanak tisztjei már meghoztatták a szán talpához hasonló hosszú faltpákat és szép eredménnyel gyakorolják magokat a két lábón való szánkázásban.

— **Fakereskedők** figyelmébe. A miskolci kereskedelmi és iparkamara értesíti a fakereskedőket és faiparosokat, hogy a magyar korona területén 1895. évben eladásra kerülő faanyagok kimutatása, — melyből kivethető, hogy kinél, hol mily s mennyi fa eladó — a kamarai irodába megtekinthető.

— **Előlegesen** tudatjuk olvasóinkkal, hogy a folyó hó 15-én Kassán megtartandó sajtóügyi esküdttszéki tárgyaláshoz lapunk belmunkatársai mind be vannak idézve, ez okból a szokottnál későbbben fog megjelenni a »Gömör«.

— **Felhívás.** Miután visszavonhatatlanul elhatározotatt, hogy a milleniumi kiállítás a jövő 1896. évben megtartatik s annak sikere érdekében a bejelentések mielőbb eszközöndők, a physikai idő hiányzik, hogy minden egyes gazdátársunkat külön levélben keressük meg a kiállítás részvétele érdekében, a legnagyobb nyilvánosságot választottuk, hogy gazdátársainkat a reánk bizott csoport (VI. csoport, I. alcsoport, B. osztály, trágyaszerek) részvétele iránt tájékozzuk és a kiállítandó tárgyakra figyelmüket felhívjuk. Mindenek előtt kérjük, hogy a szükséges felvilágosításokért és a bejelentési ivékért a főcsoport elnökségéhez (Budapest, II. kerület, Fő ut 6. szám, III. emelet) forduljanak, valamint kiállítási szándékukat a bejelentő iv beküldésével legkésőbb f. év március hó 10-ig nyilvánítsák. Kiállíthatók trágya és kompostepek mintában vagy rajzban leírással és költségvetéssel együtt, valamint a trágya kezelési módja, az így szerzett tapasztalatok és elért eredmények. Ehhez tartozik, ha a trágyakezeléshez az istállóban vagy telepen konzerváló szerek alkalmaztatnak. Az ezáltal elért eredmények graphikai táblázatokban tüntetendők fel. Az emberi

űrűlek alkalmazás módjai. Az ezáltal elért termés eredmények graphikai rajzokban állítandók ki. A marhavér s egyéb városi hulladékok alkalmazási és kezelési módja és az elért eredmény graphikai rajzban feltüntetve mutatandók be. Szintugy a koncentrált marha vagy sertés trágya alkalmazása és az elért eredmény ugyan ily módon. Kiállítható általában minden a trágyázással és a műtrágyák alkalmazásával a gabonafélék, takarmányneműek s egyéb kultúrnövények termelésében elért eredmények, akár a termények egész növényzetben vagy magvaiban, fényképeszeti felvételekben vagy világosan szemléltethető graphikai görbékben vagy bármily más ábrázolati mód szerint készült oly táblákban, melyek az egységesen elfogadott színekkel ábrázolják a négy főnövény tápszert ugymint: nitrogén—fekete, posphorsav—sárga káli—vörös, més—kék színben. A magvakból legfeljebb 5 kgrm, a takarmányfélékből és egyéb növényzetekből kevés helyet foglaló kévécskék állítandók ki. Budapest 1895. február 5-én. Hazafüni üdvözléttel Herényi Gothard Sándor, Baranyay István, csoport-biztosok.

NYILTTÉR.

„KARAVÁN“

legfelsőbb helyen engedélyezett orosz tea-kiviteli társulat Moszkvában.

Magyarországi telepe:

Budapest, Arany-János-utca 30. szám.

Ausztriai telepe:

Bécs, Lobkowitzplatz 3.

Teánk, mely budapesti telepünk rövid fennállása óta, már oly közkeveltségnek és általános elterjedésnek örvend és mely a bécsi néptáplálási kiállításon a nagy arany érmmel lett kiüntelve, B u d a p e s t e n valamint az egész országban majdnem minden előkelő fűszer-, csemege-, teakereskedésben és droguistánál kapható.

Az orosz hivatalos vámzsallagot és védjegyünket, melylyel eredeti csomagjaink és izléses pléhdobozaink el vannak látva, különös figyelembe ajánljuk.

Augusztus 15-ike óta csak új termései teát hozunk forgalomba.

Főraktár Rimaszombatban:

Bródy Bertalannál.

392 szám.
1895 P.

Hirdetmény.

A rimaszombati kir. tővényészék közhírré teszi, hogy a m. kir. államvasutak Putnoki állomásának kibővítése iránti kisajátítási ügyében, a Putnok város határában fekvő, s a putnoki 710. 190. 627. 932. és 673. számú tlkvjben 1032 1031. 1030/b. 1030/a. és 1029. hrszámu, Klein Jakab, Tábori Magdolna, dr. Gescheit József, Geshheit Zoltán, Turcsányi Antal és neje Groman Mária tulajdonát képező, a beterveztett tervrajzban és kisajátítási iratokban megjelölt ingatlanságra nézve a kártalanítási eljárás megkezdési határidejeül az 1895. évi február hó 18-ik napjának délelőtt 10 óráját tűzte ki Putnok város közházánál, amely határnapra és időre az összes érdekeltek oly figyelmeztetéssel idéz:etnek meg, hogy elmaradásuk a kártalanítás fölötti érdemleges határozat meghozatalát nem fogja gátolni.

Rimaszombomban, a kir. törvénytészeknél, 1885. évi január hó 30-ik napján.

Hamatiár,
k. t. jegyző.

Kubinyi Aladár,
k. t. elnök.

Eladó takarmány.

400 métermázsa kitűnő minőségű széna eladó. — Értekezhetni Szakall Barnabással Simonyiban.

ad. 151.

kgy. 1895.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. Kereskedelemügyi Miniszterium 7575.—VI. A. 1895. sz. magas rendeletével megengedte, hogy a Rimaszombatban 1895. évi január hó 7. és 8. napjain tartatni szokott, ugynevezett vizkereszti vásár helyett, mely a kedvezőtlen idő miatt meghiusult folyó 1895. évi február hó 18. és 19. napjain (hétfőn és kedden)

PÓTVÁSÁR

tartassék.

Midőn ezt hivatalosan közhírré teszem, egyszersmind megjegyzem, hogy a vásár február 17-én, azaz vasárnap gyűlik, mely napon b ó r v á s á r is tartatik.

Kelt Rimaszombatban, 1895. február 6-án.

Szabó György,

polgármester.

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy Rimaszombatban, a főtéren levő

Gömöri szállodát, vendéglőt és kávéházat

folyó évi február hó 1-től fogva átvettem

Főtörekvésem leendő vendégeimet kitűnő étkekkel és italokkal olcsón, pontosan és előzékenyen kiszolgálni.

Magamat a nagyérdemű közönség becses pártfogásába ajánlva maradtam, tisztelettel

F L A M M B E N Ó.